

BEZOEK BES AAN HET HUIS VAN DE TOEKOMST “LIVING TOMORROW”

Een bezoek van ergonomen aan het (derde) huis van de toekomst schept enige verwachtingen. Uit de commentaren van de verzameling kritische geesten blijkt inderdaad dat de visies op “een blik op de toekomst van wonen” vele aspecten omvatten en bovendien niet steeds eensgezind zijn.

Vooraleer een bloemlezing van de commentaren te geven, kort een overzicht van de verschillende kamers die in het huis van de toekomst getoond worden :

leefkamer - slaapkamer - kinderkamer - badkamer - hobbykamer - keuken -
bureel - dakterras

Naast het wonen wordt ook het toekomstig winkelen en reizen getoond.

Een overzicht van de commentaren :

1 Het bezoek aan Living Tomorrow was een interessante ervaring. Al was het maar om zelf ideeën op te doen en kennis te nemen van originele IT toepassingsmogelijkheden. Puur ergonomisch heb ik weinig nieuws opgestoken, wel info naar nieuwe bouwmaterialen en dergelijke. Ik had het gevoel dat de deelnemers een amusante ervaring hebben gehad. Eigenlijk hoeft het niet steeds ernstig te zijn?

2 De namiddag op Living tomorrow was nogal een commercieel praatje. Het kan aan de begeleidster gelegen hebben. Het gebrek aan inhoudelijke kennis was alleszins geen reclame voor dit initiatief. Ook de onmogelijkheid om achteraf een koffie te drinken was een schrijnend gebrek aan elementaire onthaalkwaliteit. Een satirisch stukje over dit bij wijlen hilarisch bezoek zou niet misstaan. Als de-intoxicatie raad ik iedereen aan om de films van Jacques Tati (Mon Oncle, Playtime) te (her)bekijken.

Vanuit ergonomisch standpunt is mij opgevallen hoeveel mentale en fysieke prikkels er in de moderne woonomgeving op mensen worden afgestuurd (vb. televisie in de douche; playstation in de "cocon van de kinderkamer). Niet te verwonderen dat er zoveel mensen, nu al, met chronische vermoeidheidsverschijnselen te kampen hebben. Alleen de "sterken" kunnen dit aan en de "zwakken" (de losers) zijn commercieel niet interessant want die hebben geen geld om zich al die elektronische snufjes aan te schaffen.

Hiermee wil ik geen kwaad woord zeggen over de ongetwijfeld degelijke producten van Dupont en de waardevolle toepassingen ervan. Maar het concept van de "ideale" woonomgeving dat ons hier wordt voorgesteld, of eerder, in de strot wordt geramd, bezorgt mij kippevel. Maar goed, ik zal wellicht een van die losers zijn waar commercieel toch niets mee aan te vangen is. Het zij zo, en gelukkig maar voor mij.

Ook geen kwaad woord over het initiatief tot het bezoek. Negatieve ervaringen zijn immers ook leerrijk.

3 ik vind deze nabespreking zo leuk, dat we er iets meer zouden moeten mee doen. Ik voel me nog heel jong (lach maar...) maar ook ik heb een hekel aan de overprikkeling door de gadgets in onze omgeving. Dit weerspiegelt zich vaak in nog minder beweging (alle afstandsbedieningen doen er een schepje bovenop) en vaak ook in minder menselijk contact (we beleggen videoconferenties, we e-mailen...). Ik beken het, ik ben van 'de aanrakingsgeneratie', ik wil de mensen graag zien, voelen, ... Ik ontdek in de opmerkingen een aspect dat we misschien vanuit de Bes een duwtje kunnen geven ... namelijk 'terug naar de natuur'. Zoals jullie weten wordt op Europees vlak het gebrek aan beweging van de werkende mensen als belangrijkste 'ergonomische' bedreiging gezien voor onze Westerse populatie. Misschien kunnen we hier samen eens een boompje over opzetten...

4 Het gebrek aan fysieke activiteit als "new ergonomic threat" kan ik volmondig beamen! Er worden op de werkvloer inderdaad wel enkele initiatieven gelanceerd. Aan de K.U.Leuven is er bijvoorbeeld het "K.U.Leuven beweegt" project (www.kuleuven.be/kuleuvenbeweegt/) en wordt er aan de werknemers een gratis fiets aangeboden om te gebruiken voor het woon-werk verkeer (= actief transport).

Als docent bewegingsopvoeding wordt ik echter in toenemende mate geconfronteerd met de fysiek inactieve levensstijl van onze jongeren. Vermits de jongeren onze toekomstige werknemers zijn, is het nodig om van jongsaf aandacht te schenken aan het promoten van een gezonde, actieve en veilige levensstijl (trouwens één van de doelstellingen van de L.O. op school). De scholen en de ouders zijn mijn inziens mede verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat jongeren gezond (en actief) op de arbeidsmarkt terechtkomen.

Afgelopen vrijdag (28 sept) was er de Staten-Generaal voor de Lichamelijke Opvoeding te Gent. Eén van de sprekers was Karel Van Eetvelt, gedelegeerd bestuurder van UNIZO. Ook hij pleitte voor "gezonde, actieve ondernemers en werknemers". In bijlage vinden jullie zijn presentatie.

5 ik had het erger verwacht ... alleen de uitleg/promoacties van de gids gingen te ver, maar op een bepaald moment draai ik dan een knop in mijn hoofd en vind het grappig of concentreer mij op andere zaken (de intro over de film met Johnny Cash op het high-tech scherm had voor mij bijvoorbeeld even goed geweest op een klein tv schermpje, waarschijnlijk lag dat aan de looks van de acteur...).

Wat de gezondheids- en bewegingspromotie betreft meen ik als als ergonomo, lic. L.O. en start-to-run docent dat er is een belangrijk verschil bestaat tussen bewegings- en sportpromotie. Niet iedereen is sport minded en kan je meekrijgen in bedrijfssportprojecten. Mijn leuze "Don't forget to have fun, en dan wordt afzien een lachertje" is voor sommigen moeilijk te implementeren. Sommige mensen hebben echt schrik om wat te zweten en anderen vinden het maar niks om naast hun baas of zelfs collega in de fitness te zitten. Je kan ook aan bewegingspromotie doen zonder flashy of trendy initiatieven (inclusief outfits...). Hier wordt mijn inziens te weinig nadruk op gelegd.

Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat éénmalige interventies geen effect hebben op lange termijn (actie genre "met de fiets naar het werk" of éénmalige voorstelling door een ergonomo of stoelenfabricant hoe actief te zitten). Tijdens het laatste PREMUS congres zag ik gelukkig al heel wat positieve interventiestudies, maar onder succesfactoren zat zeker de langdurige begeleiding die nodig is, de multidisciplinaire approach, ...

6 Na ongeveer 10 seconden met die madam was de fun er al af.

Waar ik een wat andere mening over heb, is over het overaanbod van prikkels. Dat viel mij niet op. (of heb ik niet goed opgelet?) Het is gelijk in een dierentuin. Natuurlijk zitten daar veel dieren, maar daarom moet je die niet allemaal in huis halen.

Wat domotica, wat touchscreens,...dat is niks nieuws, en zal ook nog niet zo snel doorbreken bij de modale burger. Zolang er een analoog (knuffelbaar) alternatief is, en dat is er nog, heb ik er geen probleem mee, want dan kan je zelf kiezen (trouwens voldoende schermen voor de aanraakgeneratie ;-)

Wat betreft gebrek aan beweging op het werk en in het algemeen, ben ik volledig akkoord. De laatste jaren is er wel een beweging op gang gekomen naar meer 'health-initiatieven' op het werk - sport/voeding - volgens mij wordt dat een trein om op te springen.